

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Feslarn / Eselarnet

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustrert av: Meghan Judge

Øversatt av: Kim Sandvad West (da), Espen

Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

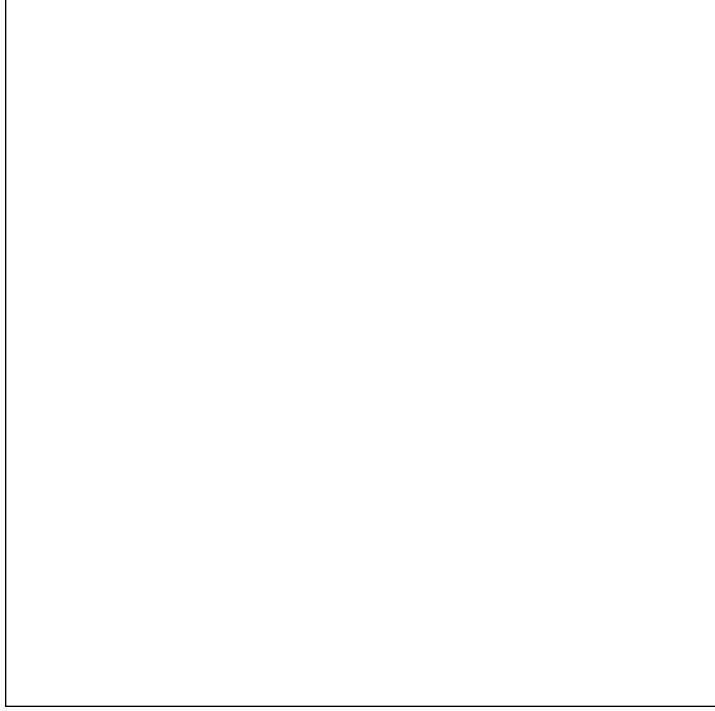
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Feslarn

Eselarnet

Lindiwe Matshikiza

Meghan Judge

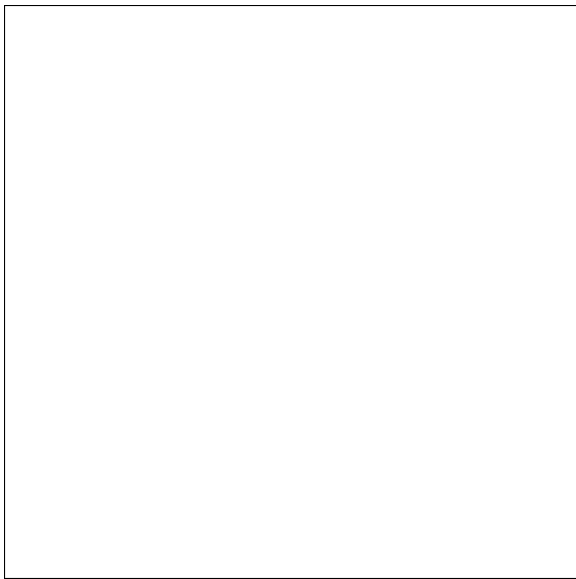
Kim Sandvad West

dansk / bokmål

|| nivå 3

(uten bilder)

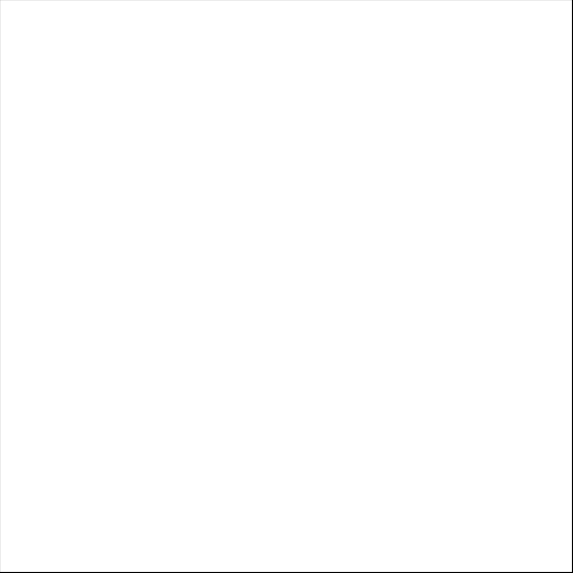

Det var en lille pige, der først så den mystiske skikkelse i det fjerne.

...

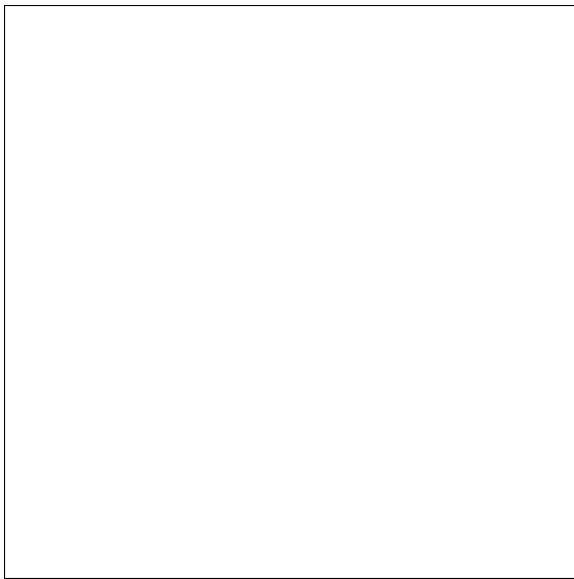
Det var ei lita jente som først så den mystiske skikkelsen i det fjerne.

Da skikkelisen kom nærmere, så hun, at det var en
høygravid kvinde.

...

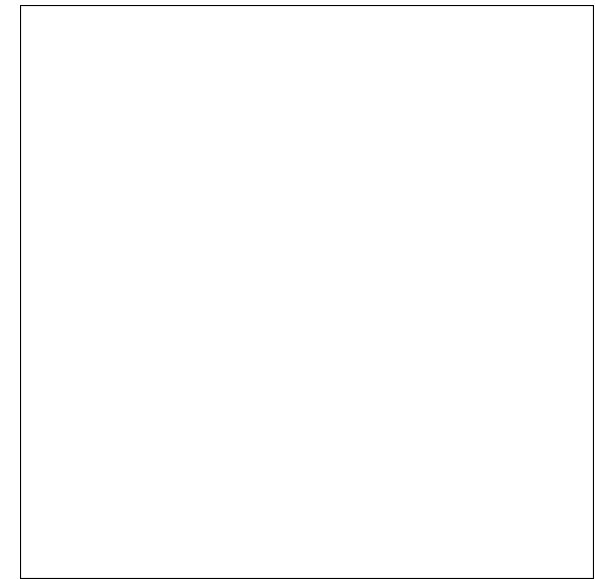
Etter hvert som skikkelisen kom nærmere, så hun at det
var en høygravid kvinne.

Genert, men modig bevægede den lille pige sig nærmere kvinden. "Vi må beholde hende hos os," besluttede den lille piges folk. "Vi kan holde hende og hendes barn i sikkerhed."

...

Sjenert, men modig gikk den lille jenta nærmere kvinnen. "Vi må beholde henne her hos oss", bestemte de som var med den lille jenta. "Vi skal beskytte henne og barnet hennes."

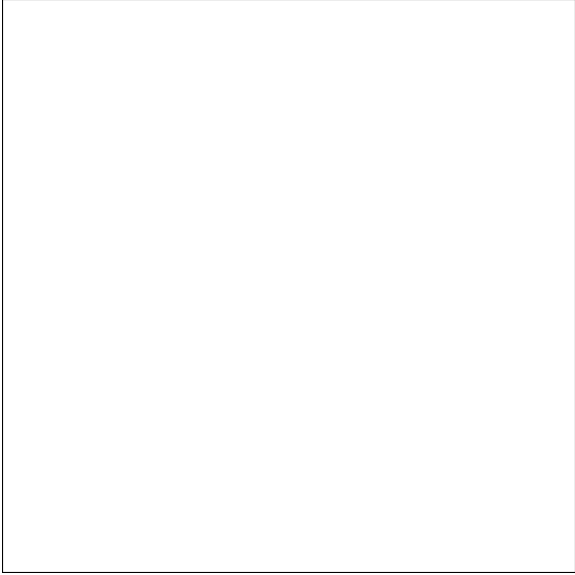
Æselbarnet og hans mor er vokset sammen og har fundet mange måder at leve side om side på. Langsomt er andre familier begyndt at bosætte sig omkring dem.

...

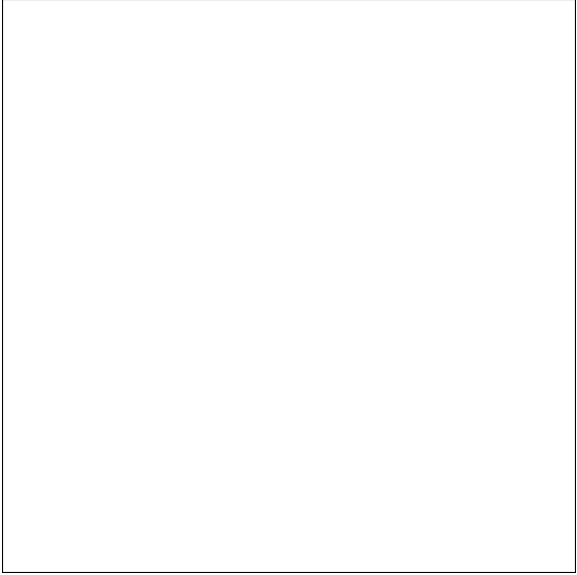
Eselbarnet og moren hans har utviklet seg i fellesskap og funnet mange måter å leve side ved side. Sakte men sikkert har andre familier begynt å slå seg ned rundt dem.

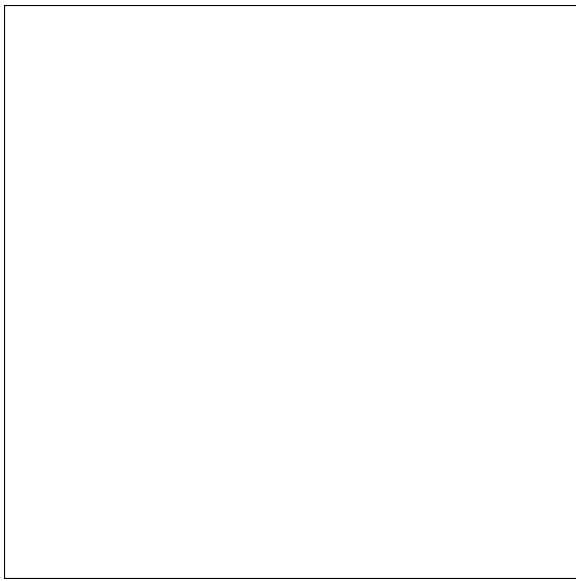
Esjel fant sin mor i sorg over sit mistede barn. De så længe på hinanden. Og så gav de hinanden et stort knus. Esjel fant moren sin som var alene, og sørget over tapet av barnet sitt. De stirret på hverandre lenge. Og så klemte de hverandre veldig hardt.

...

Barnet var snart på vei. "Presi!" "Hent tæpper!" "Vandi!" "Preeeesss!!!"
 ...
 Barnet var snart på vei. "Trykki!" "Hent pødd!" "Vanni!" "Tryyykkki!"

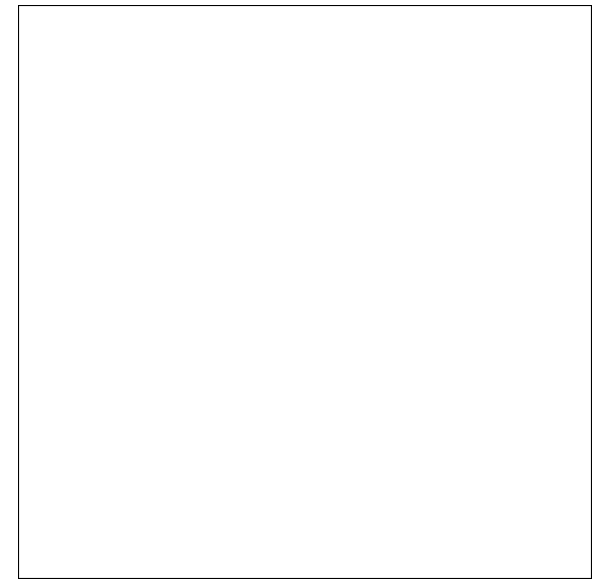

Men da de så babyen, blev alle chokerede. "Et æsel?!"

...

Men da de fikk se babyen, vek alle tilbake i sjokk. "Et esel?"

Endelig vidste Æsel, hvad han skulle gjøre.

...

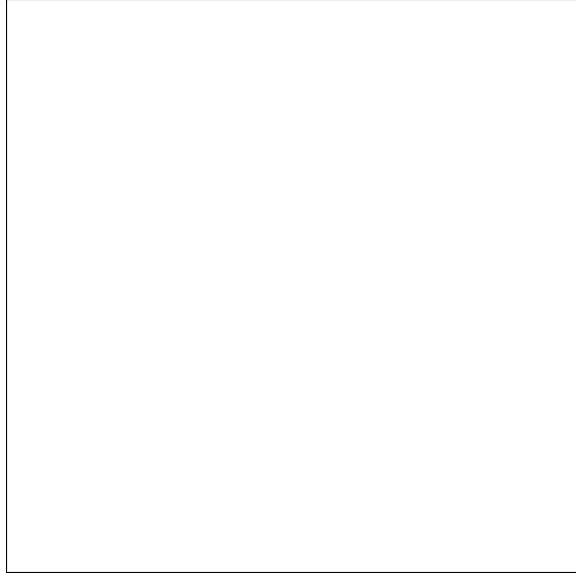
Esel visste omsider hva han skulle gjøre.

Alle begyndte at diskutere. "Vi sagde, at vi ville holde mor og barn i sikkerhed, og det vil vi gøre," sagde nogle. "Men de vil bringe uheld!" sagde andre.

...

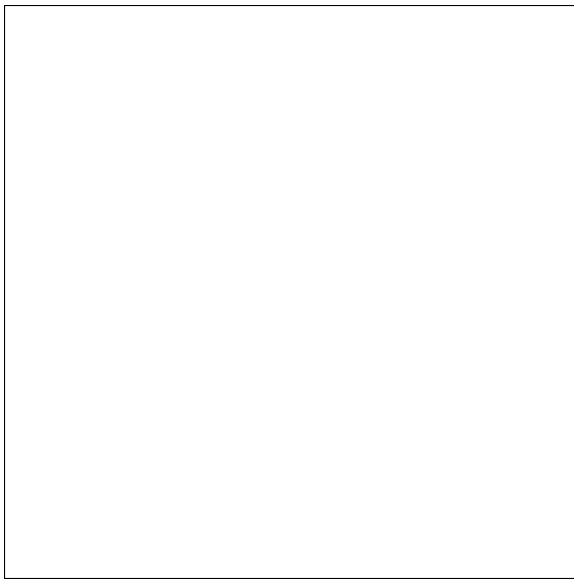
Alle sammen begynte å krangle. "Vi sa vi skulle beskytte mor og barn, og det skal vi gjøre", sa noen. "Men de kommer til å bringe ulykke!" sa andre.

... var skyerne væk, og det var hans ven, den gamle mand, også.

...

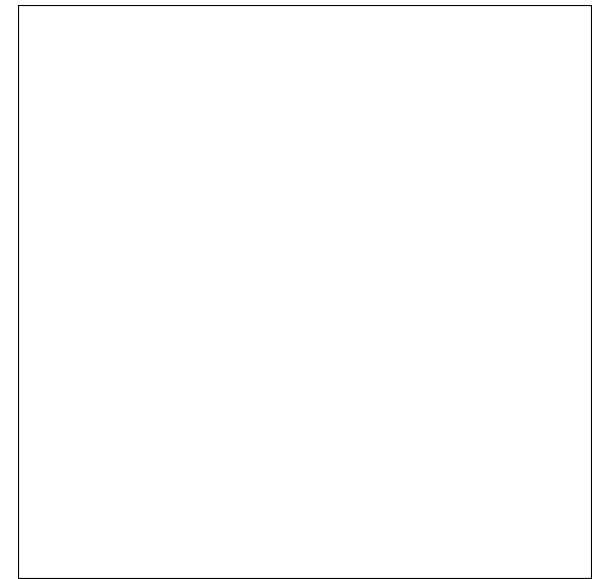
... hadde skyene forsvunnet, i likhet med vennen hans, den gamle mannen.

Og så var kvinden alene igen. Hun spekulerede på, hvad hun skulle gøre med sit underlige barn. Hun spekulerede på, hvad hun skulle gøre med sig selv.

...

Og slik var det at kvinnen ble alene igjen. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med dette rare barnet. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med seg selv.

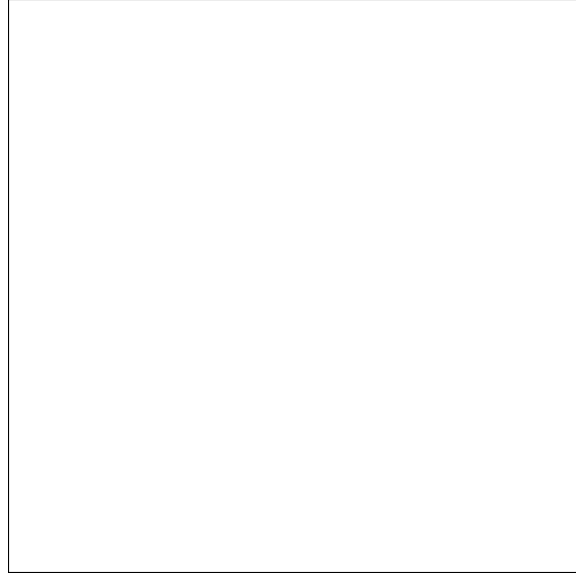

Højt oppe mellem skyerne faldt de i søvn. Æsel drømte, at hans mor var syg og kaldte på ham. Og da han vågnede op ...

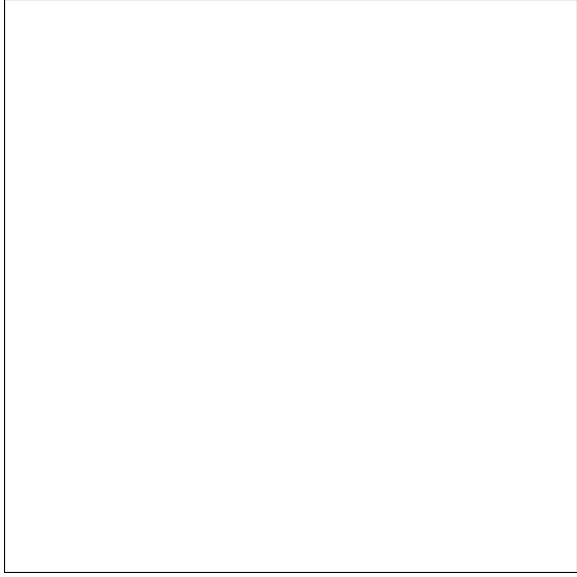
...

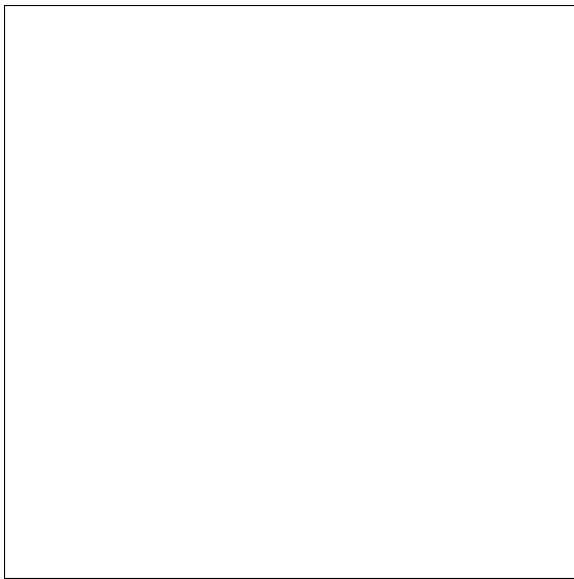
Høyt oppe blant skyene sovnet de. Esel drømte at moren hans var syk og ropte på ham. Og da han våknet ...

En morgen bad den gamle mand Esel om at bære ham
 til toppen af et bjerg.
 ...
 En morgen ba den gamle mannen Esel om å bære ham
 opp til toppen av et fjell.

Men til sidst måtte hun acceptere, at han var hendes
 barn, og at hun var hans mor.
 ...
 Men til slutt godtok hun at han var hennes barn og at
 hun var moren hans.

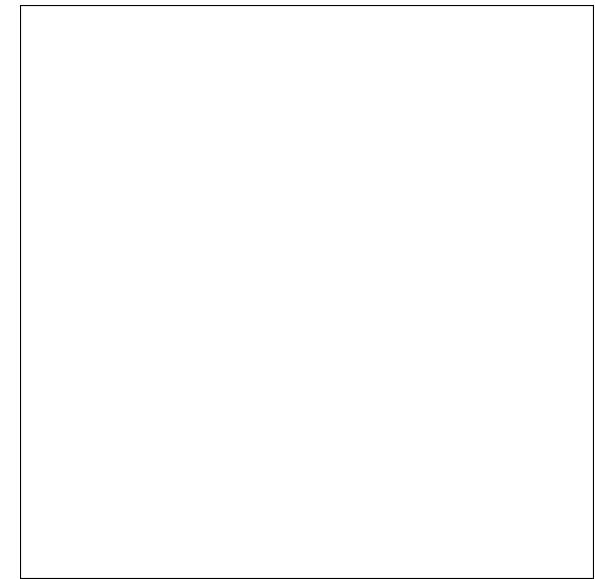

Hvis barnet var blevet ved med at være lille, havde alt måske været anderledes. Men æselbarnet voksede og voksede, indtil han ikke længere kunne sidde på sin mors ryg. Og lige meget hvor meget han prøvede, kunne han ikke opføre sig som et menneske. Hans mor var ofte træt og frustreret. Nogle gange fik hun ham til at udføre dyrearbejde.

...

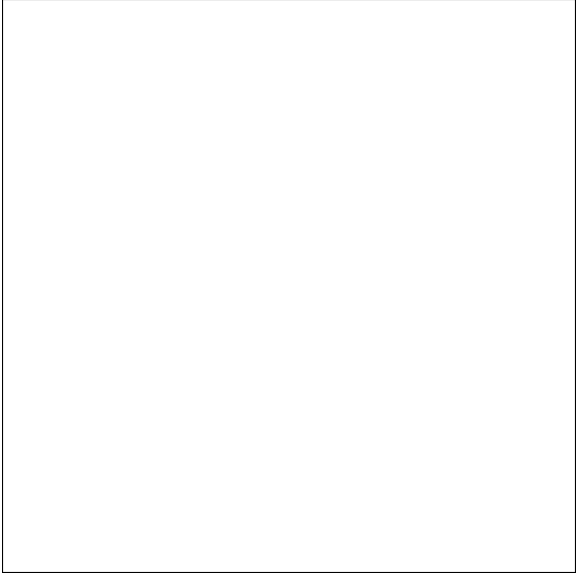
Hvis bare barnet havde beholdt den lille størrelsen, havde alt kanskje vært annerledes. Men eselbarnet vokste og vokste helt til han ikke lenger fikk plass på morens rygg. Og uansett hvor hardt han forsøkte, klarte han ikke å oppføre seg som et menneske. Moren hans var ofte sliten og frustrert. Noen ganger satte hun ham til å gjøre arbeid som var ment for dyr.

Æsel boede hos den gamle mand, der lærte ham forskellige ting, der kunne hjælpe ham til at overleve. Æsel lyttede og lærte, og det gjorde den gamle mand også. De hjalp hinanden, og de grinede sammen.

...

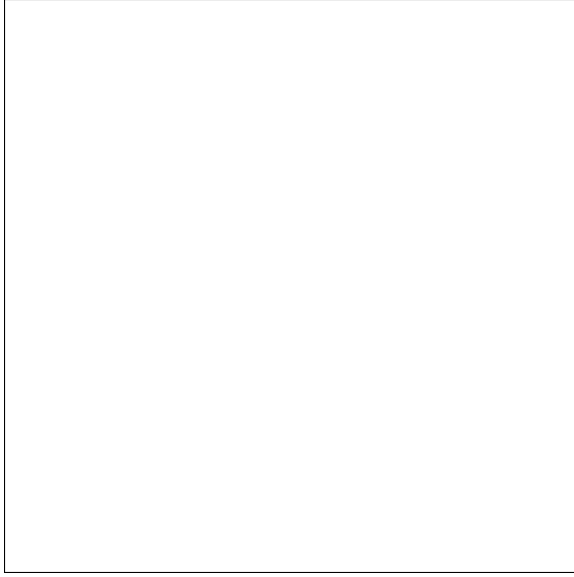
Esel dro for å bo med den gamle mannen, som lærte ham mange forskjellige måter å overleve på. Esel lyttet og lærte, og det gjorde den gamle mannen også. De hjalp hverandre og de lo sammen.

Forvirring og vrede fyldte Æsel op. Han måtte ikke gøre det ene, og han måtte ikke gøre det andet. Han måtte ikke være på den ene måde, og han måtte ikke være på den anden måde. Han blev så vred, at han en dag sparkede sin mor til jorden.

...

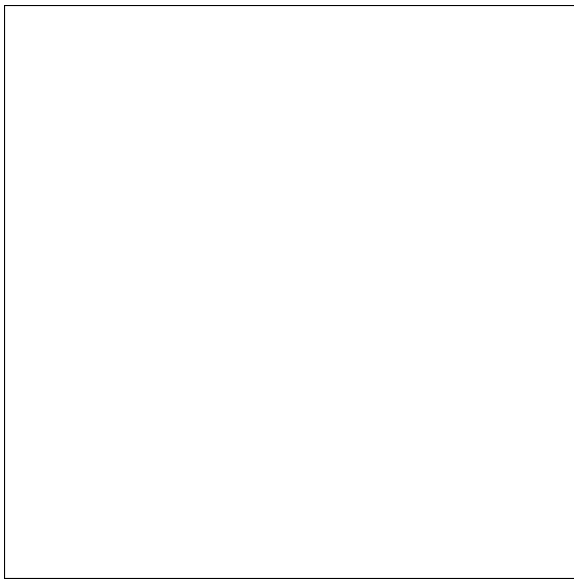
Æsel ble fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikke gjøre ditt og han kunne ikke gjøre dat. Han kunne ikke være på én måte og han kunne ikke være på en annen måte. Han ble så sint at han en dag sparket ned huset til moren sin.

Da Æsel vågnede op, stod der en underlig, gammel mand og kiggede ned på ham. Han så ind i den gamle mands øjne og begyndte at føle en gnist af håb.

...

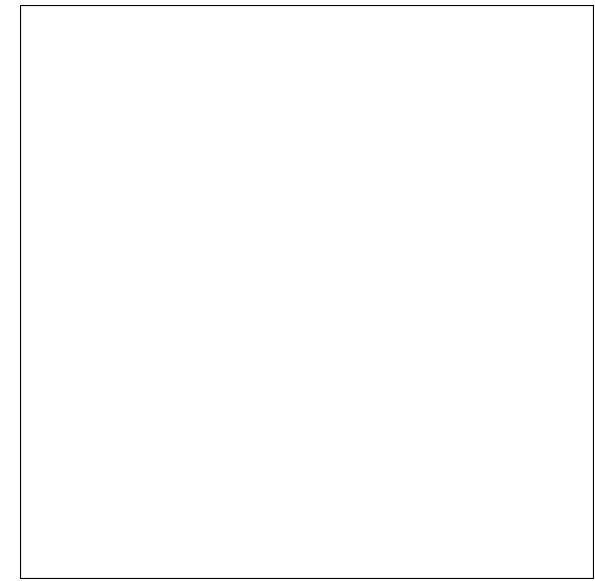
Æsel våknet opp til en merkelig gammel mann som stirret ned på ham. Han så inn i den gamle mannens øyne og begynte å kjenne et snev av håp.

Æsel skammede sig. Han løb væk så hurtigt, han kunne.

...

Esel skammet seg. Han begynte å løpe vekk så fort han kunne.

Da han holdt op med at løbe, var det blevet nat, og Æsel var faret vild. "I-ah?" hviskede han ud i mørket. "I-ah?" svarede det tilbage. Han var alene. Han rullede sig sammen til en kugle og faldt i en dyb og urolig søvn.

...

Når han hadde sluttet å løpe, var det blitt kveld, og Esel hadde gått seg vill. "Hi ha", hvisket han inn i mørket. "Hi ha?" lød ekkoet. Han var alene. Han krøket seg sammen til en liten ball og falt i en dyp og forstyrret søvn.